Onderzoek over implementatieprojecten van de projectgroep psychofarmaca. LOK stoppen van antidepressiva

Haio: Nies Frederik , U.G.
Promotor: VAN LEEUWEN Ellen , U.G.
Praktijkopleider: POPPE Bart , Van Humbeeck Hilde , VAN PAESSCHEN Wim , Verniers Eva

Context: Het langdurig gebruik van AD in België neemt toe, te vaak worden ze langer gebruikt dan wat de richtlijnen aanbevelen. Huisartsen spelen een sleutelrol in het initiëren, het begeleiden en het afbouwen van AD. Uit onderzoek blijkt dat zowel huisartsen als patiënten verschillende barrières ervaren tot afbouw van AD. Deze pilootstudie onderzoekt de impact van een interactieve LOK-vorming op de perceptie, kennis, zelfvertrouwen, motivatie en gedragsdeterminanten van huisartsen en HAIO's m.b.t. het afbouwen van AD.

Onderzoeksvraag: De impact van een LOK training over het stoppen van antidepressiva voor huisartsen: een pre- en poststudie

Methode: Voor deze onderzoeksvraag werd gebruik gemaakt van een interventie (een interactieve LOK-training) over de afbouw van AD bij Vlaamse huisartsen en HAIO's in 2025. Een voormeting, tevredenheidsmeting en nameting werd uitgevoerd bij de deelnemers van deze interventie via gestructureerde vragenlijsten. Op een totaal van 78 deelnemers werd de voormeting door 66 deelnemers ingevuld. Drie maanden later werd de nameting ingevuld door 39 deelnemers. Alle data werden verzameld via REDCap en nadien geanalyseerd via SPSS Statistics 31. De data werden geanalyseerd aan de hand van de Wilcoxon signed-rank test en McNemar-test

Resultaten: Ten gevolge van de interventie ontwikkelden deelnemers een kritischere houding t.a.v. langdurig AD-gebruik. Ze rapporteerden een significante toename in zelfvertrouwen en kennis omtrent afbouw-strategieën. Ook het vermogen om onttrekkingsverschijnselen van terugval te onderscheiden verbeterde significant. Een toegenomen gebruik van evidence-based richtlijnen werd vastgesteld als gevolg van de interventie. De motivatie om AD af te bouwen nam daarnaast ook significant toe. Rond percepties betrekkende initiatiefverantwoordelijkheid werden dan weer geen significante veranderingen aangetoond. Dit was ook het geval bij andere componenten rond attitude, mogelijk valt dit te verklaren door plafondeffecten of andere contextuele factoren.

Conclusie: De interventie had een significant positieve impact op kennis, zelfvertrouwen, perceptie en motivatie van huisartsen en HAIO's m.b.t. afbouw van AD. Hoewel sommige gedragsdeterminanten onveranderd bleven, ondersteunen deze resultaten het potentieel van gerichte educatieve interventies om rationeel voorschrijfgedrag van AD te bevorderen. Verdere grootschalige interventies en studies zijn aangewezen om deze resultaten te bevestigen en te vertalen naar klinische uitkomsten.